

MŮJ ZÁPISNÍK RECEPTŮ
(a všeličoho iného)

Alhoj, som Hannah.

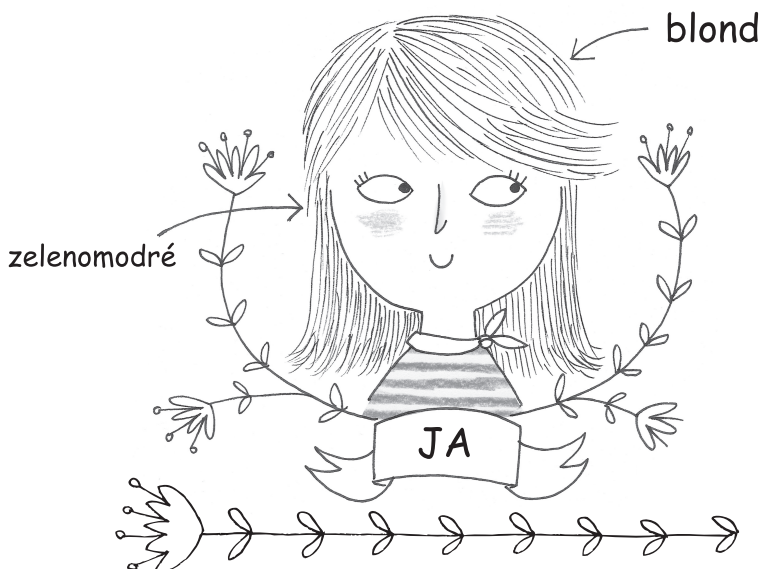
Věk: deset a třištvrte

Narodeniny: 1. augusta

☆ Oblubuje: pečenie, kreslenie, plávanie,
návštevy u priateľov

Nemá rada: pavúky a slimáky

Toto je můj denník. Doň si zapisujem všetko
dôležité - zoznamy, nápady na torty,
fakty o pečení a niekoľko ďalších vecí,
ale zo všetkého najradšej RECEPTY!

1

Cukor & škorica Pekáreň

↑ NAJLEPŠIA pekáreň
na SVETE!

Viete, ako sa hovorí: *Prestaň snívať – začni konať*? Je to jeden z mojich najobľúbenejších výrokov. Mať sny je skvelé, ale premeniť ich na skutočnosť je omnoho lepšie.

Moja mamka snívala o tom, že si otvorí pekáreň, a teraz ju má. Volá sa Cukor a škorica. Otvorila ju len pred desiatimi dňami a je úžasná. Nachádza sa v starej budove v mestečku Ashingham, v tichej bočnej uličke neďaleko centra. Na dverách obchodíka je zvonček, ktorý zacinká, vždy keď niekto vojde; police vnútri sú plné koláčov, pečiva a chleba od výmyslu sveta a dnu vás vtiahne úžasná vôňa čerstvo upečených dobrôt. Je to vážne moje najobľúbenejšie miesto na svete.

Mama teraz všetko pečie sama, ale o týždeň

bude mať na pomoc učňa. Volá sa Dylan, má osemnásť a chcel by sa stať pekárom. Ešte som sa s ním nestretla. Keď mám čas, snažím sa mamke pomáhať, hoci väčšinu dní som v škole (samozrejme). Zvyčajne jej teda pomáham večer, keď na oslavy chystá torty, ktoré si ľudia objednali.

V pekárni pracujem s Paulou za pultom. Nemám dosť rokov, aby som mohla byť riadnym zamestnancom, takže skrátka robím všetko, čo môžem. Venujem sa zákazníkom a balím im zákusky a pečivo. Paula má okolo päťdesiatky (to tvrdí mama) a je naozaj pekná. V Ashinghame pozná takmer každého. Keby mala byť nejaký koláčik alebo pečivo, myslím si, že by mohla byť sušienka s hrozienkami – malá, okrúhla, hrejivá a priateľská.

Pardon – asi to znie trochu zvláštne, že za každým porovnávam ľudí, ktorých poznám, so sladkosťami. Mamka je ako perníkový koláčik: ako zmes cukru a škorice, milá a láskavá, ale aj trochu tvrdohlavá a temperamentná.

Práve sme sa sem presťahovali, takže od mi-

nulého týždňa ma zožierali obavy, aký bude môj štart v novej škole. V Ashinghame je to tak, že ak ste v šiestom ročníku, navštevujete čosi ako osemročné gymnázium. Je väčšie než normálna základná škola, a tak trochu je už ako stredná a má štyri ročníky. Najprv som sa naozaj obávala, že budem stratená a nenájdem si žiadnych kamarátov, keďže som nastúpila uprostred školského roka. Našťastie, kým sa začala škola, stretla som svoje rovesníčky Alice, Mishu, Laru a Miu. V pondelok, pred tromi dňami, sme šli spolu do školy a trávime spoločne každý deň.

Misha je z našej skupinky asi najvýrečnejšia: na hodinách vždy trochu vyrušuje, ale keďže je veľmi šikovná, učitelia s ňou vychádzajú dobre. Je ako jahodová

torta, ktorá na seba púta pozornosť – plnená džemom a jahodami – a ktorú si každý hneď všimne. Má rada tanec, spev a poníky.

Alice a Lara tiež zbožňujú poníky. Lara je o čosi tichšia než Misha. Je viac ako čučoriedkový mafin – obľúbená, no nie príliš nápadná.

Alice

je veselá, priateľská a veľmi pekná. Pripomína mi košíček s poľovou a marcipánovými kvietkami navrchu – koláčik, ktorý má každý rád.

A nakoniec Mia. Hoci s nami nechodí do triedy, v Ashinghame je mo-

jou naj-najlepšou
priateľkou – ob-
dve sme zbláz-
nené do pečenia!
Miina starká ju
učí piecť a s obľu-
bou chodí k nám
do pekárne. Keď bu-
deme staršie, otvoríme si svoju vlastnú.
A budeme bývať v spoločnom dome, aj so psí-

kom a mačkou. NAOZAJ túžim po tom, aby sa tento sen raz stal skutočnosťou!

Chvíľu mi trvalo rozhodnúť sa, akému koláčiku sa podobá Mia, ale nakoniec som vymyslela, že je ako bochník mamkinho kváskového chleba. Na prvý pohľad sa dá ľahko prehliadnuť, pretože je tichá, ale keď ju spoznáte lepšie, uvedomíte si, že je jednou z najkrajších osôb, akú ste kedy stretli – rovnako ako čerstvo upečený kváskový bochník je jedným z najchutnejších druhov chleba. Striedku má jemnú a lahodnú a zvonku je chrumkavý. Mňam! Mia je zábavná a čestná a nikdy pri nej nemám obavy, že priveľa táram o pečení. Síce je trochu plachá, no prezradila mi, že dokým som sa neobjavila ja, v škole nemala ozajstných priateľov.

Okrem toho jedno dievča zo siedmeho ročníka, ktoré ju stále zastrašovalo – Tegan McGarrityová – jej tento polrok dalo konečne pokoj, čo je naozaj dobré.

Zajtra naobed ideme s Miou do nového pe-

kárskeho krúžku. Dúfam, že zažijeme niečo zábavné. Držte palce!

Takže toto je môj život. Pekáreň, škola, kamarátky a rodina. Vitajte v mojom svete!

